

A takže byť a či nebyť? No povedz a ešte predtým než odpovieš sám seba sa spýtaj: Ktorá je biela a ktorá čierna, kedy je deň a kedy noc, kde je raj a kde je peklo, ako je dobre a ako zle, p rečo áno a prečo nie, čo je začiatok čo koniec, kto som ja kto si ty? Ja teraz pýtam sa byť či nebyť, byť či nebyť nekonečná d ilema, presne tá, ktorá je tu odjakživa a prežíva aj naďalej v nás na jej dokaz sa raz za čas objaví hlas ktorý zahalí ťa otáz kou a to je sieť z ktorej cesty späť niet. Ty preto odpovedáš a podľa odpovede dostávaš karty a hráš, smer si vyberáš, pričom priama a široká je cesta končiaca peklom a úzka a kľukatá je tá ktorá smeruje za svetlom. No a keďže ani minca nepadá na hranu preto aj ty musíš zvoliť svoju stranu len tebou vytvorenú a ti ež tebou zastavanú pretože každý z nás sám si je tu osudu stroj com života tvorcom a myšlienok vládcom. Druhý môže ti byť radco m alebo zradcom pretože tu každý ma to svoje no a väčšinou abso lútne nezaujíma tvoje to sú presne tie zdroje kvôli ktorým živo t predstavuje neustále boje a to niesu iba moje paranoje ale ob rovske bludisko východisko blízko ja neopustím bojisko, pokým t y sám pravdu nespoznáš, neuznáš, že to čo rozdáš daruješ patrí ti viac ako všetko čo zoberieš ale aj tak vždy len podľa seba v yberieš, sám dilemma odpovieš, no a preto, je svet presne taký a ký si ho vytvoríš, no a tak mal by si to už konečne začať chápa ť, oči si otvárať a od záporu kvart rozoznávať a ľudí od ľudí r ozpoznávať, keď tak učiníš, zistíš, že klopeš na dvere a pritom len ty sám máš kľúč, no tak sa vo viere, daj po smere bližšie k sfére z odvahy s ktorou svetelný lúč, vyberie sa hrdo krutou temnotou v každej jednej diere(v každej jednej diere, v každej jednej diere).

Ľudská myseľ ako, to miesto nekonečných súbojov, opačných pólov , protikladov, niekedy pod nadvládou kladou ale pravdou je čast á a nadradenosť záporu, človek ale dostal ten dar a ty si dosta l ten dar a rozhoduješ na základe vlastného výberu(svojho vlast ného(vlastného) výberu).

Všetky myšlienky vytvárajú slova no a slova, podnecujú činy, ni č na svete nedeje sa len tak bez príčiny, všetky akcie dočkajú sa reakcie no a všetci ľudia čo súdia sa raz prebudia a zistia, že bez cieľne blúdia, nekonečnou tmou a že život už prestal by ť hrou, ríšou snov a stal sa ostrou odvetou ich činov a posledn ou métou ich životov, samy sebe stali sa Achillovou päťou, zasi ahnuté práve touto vetou, že každý raz dočká sa plodov a násled ky bude musieť znášať, a preto, snaž sa farbu vnášať. Do životo v iných si v ich tých druhých ktorých myšlienka z uctila si moc a majetok, oni dokážu bez výčitok do huby ti srať a na druhý d eň brata bude hrať ale keď potrebuješ niekoho po boku mať, za c hrbtom stáť, vtedy kamoš sa ti otočí, obtočí, odbočí a zaútočí na lepšie postavenú osobu, pre vlastnú potrebu a spotrebu, doká

že divy, vtedy vie byť milý, plný sily a v každej chvíli ochotný na pomoc prísť, stále v ústrety výstť, ty stal si sa bohom a on je tvojim oddaným sluhom, ktorý si ťa váži a stráži ale to len pokiaľ s teba ťaží a všetko čo máš a čo dáš, nevyťažší (čo máš a čo dáš, nevyťažší).

Ľudská myseľ ako, to miesto nekonečných súbojov, opačných pólov, protikladov, niekedy pod nadvládou kladou ale pravdou je častá a nadradenosť záporu, človek ale dostal ten dar a ty si dostal ten dar a rozhoduješ na základe vlastného výberu (svojho vlastného (vlastného) výberu).

Takže tu a teraz, vítam ťa do vyššej ríše, ďaleko za hranicami skutočnosti, svet bez rozdielností, ktorý bol vytvorený za účasti predstavivosti, dvoch bytostí. Ktorým ale vypomohla fantázia, vrcholná dimenzia človeka a vďaka nej preniká tu, teraz do vašich uší a duší, invázia pravdy, explózia slov, ktoré prekonali hradby, vystavané myslou a stali sa zmyslom, podstatou vašich životov a tiež aj príčinou činov, ktoré, postupne vykryštalizovali do spolupráce kedy spojili sa časti cez ulice do ucelenej dvojice diel (je ten diel), ten cieľ, to preskočiť do stereotypov, vytvorené hranice a nájsť tamto miesto kde myšlienka je stavebný kameň, nekonečný prameň a plameň, ktorý dokáže ničiť alebo tvoriť, musíš zvoliť, čo robiť hovoriť, ako žiť a vôbec prežiť. Byť či nebyť (byť či nebyť). No tak čo, našiel si odpoveď, ak áno, no tak povedz, kde je vlastne rozdiel, medzi tebou a mnou, medzi svetlom a tmou, no a to je presne mojou, nekonečnou dilemou.